

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії Герчаківська Ольга Ярославівна, 1984 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2006 році Львівський державний університет внутрішніх справ за спеціальністю «Право» і отримала диплом магістра з відзнакою.

Герчаківська Ольга Ярославівна працює в Тернопільському міськрайонному суді Тернопільської області, з жовтня 2021 року до цього часу, виконала акредитовану освітньо-наукову програму за спеціальністю 081-Право, отримав академічну довідку № 86.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Західноукраїнського національного університету № 291 від 07.05.2025 року про утворення разової спеціалізованої вченої ради ДФ 58.082.070 у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради –

НАДІЇ МОСКАЛЮК, докторки юридичних наук, професорки, заступниці декана юридичного факультету Західноукраїнського національного університету.

Рецензентів –

РОКСОЛАНИ ГРЕЧАНЮК, докторки юридичних наук, доцентки кафедри адміністративного права і судочинства Західноукраїнського національного університету;

НАТАЛІЇ МЕНТУХ, кандидатки юридичних наук, доцентки кафедри адміністративного права та судочинства Західноукраїнського національного університету.

Офіційних опонентів –

ДМИТРА ПРИЙМАЧЕНКА, доктора юридичних наук, професора, проректора з наукової роботи Університету митної справи та фінансів, м. Дніпро;

ІРИНИ БОЙКО, кандидатки юридичних наук, доцентки, доцентки кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

На засіданні 30 червня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 – Право Герчаківській Ользі Ярославівні на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правове регулювання митних деліктів в Україні» за спеціальністю 081 – Право.

Дисертацію виконано у Західноукраїнському національному університеті Міністерства освіти і науки України, місто Тернопіль.

Науковий керівник Оксана ШЕВЧУК, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права та судочинства Західноукраїнського національного університету.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертаційна робота є самостійно виконаним науковим дослідженням. Усі розробки та пропозиції, викладені в дисертації, зроблені автором особисто. З метою забезпечення достовірності та обґрунтованості одержаних результатів дисертаційної роботи було застосовано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження. Дисертаційна робота виконана українською мовою.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що дисертація є цілісним в парадигмі української адміністративно-правової науки комплексним дослідженням адміністративно-правового регулювання митних деліктів в Україні.

У результаті проведеного наукового дослідження сформульовано ряд нових наукових положень, розроблених особисто здобувачем, зокрема:

вперше:

обґрунтовано існування в правовій доктрині окремого міжгалузевого інституту правового регулювання митних деліктів, як загального, комплексного за змістом, особливого за структурою, охоронного за призначенням, функціонального інституту матеріального права. Він спрямований на регулювання деліктних суспільних відносин у митній сфері, використовуючи метод та інструментарій покарання порушників митного законодавства (деліквентів). Такий авторський підхід дозволив обґрунтувати базову умову єдності міжгалузевого комплексного інституту правового регулювання митних деліктів, що окреслює наявність у ньому функціональних контурів, які становлять взаємозв'язок між нормами права;

запропонована авторська дефініція «девіантної поведінки у митній сфері», яка характеризується сукупністю вчинків, дій чи бездіяльності людини (групи людей, в тому числі посадових осіб, що наділені повноваженнями) та не відповідає офіційно встановленим законодавством або ж таким, що фактично сформувалися в даному суспільстві, нормам і обмеженням щодо перетину митного кордону держави. Такий теоретичний концепт дозволить суб'єктам законодавчої ініціативи комплексно підходити до формування або удосконалення нормативно-правових актів щодо протидії девіантній поведінці у митній сфері;

теоретично обґрунтовано та визначено дефініцію «механізм адміністративно-правового регулювання митних деліктів» як системи взаємопов'язаних правових норм, інститутів і процедур, що забезпечують запобігання, контроль та реагування на правопорушення у сфері митного законодавства;

удосконалено:

дослідження компонентного складу механізму адміністративно-правового регулювання митних деліктів, що дало можливість висувати обґрунтування

принципів адміністративно-правового регулювання митних деліктів; адміністративно-правових норм; актів офіційного тлумачення адміністративно-правових норм; актів застосування адміністративно-правових норм; адміністративно-правових відносин;

теоретичну характеристику принципів адміністративно-правового регулювання митних деліктів як основних засад, на яких базується процес створення, розвитку, функціонування та реалізації норм та процедур, що регулюють митні правопорушення. Таке наукове бачення дозволило виокремити основні принципи такого регулювання, до яких належать: виключна юрисдикція України на митній території; спеціальні повноваження митних органів; законність і презумпція невинуватості; єдиний порядок переміщення товарів і транспортних засобів; встановлення чітких і зрозумілих процедур для переміщення товарів через митний кордон, що забезпечує узгодженість у діях; спрощення законної торгівлі; рівність прав усіх суб'єктів господарювання; захист прав та охоронюваних інтересів осіб; стимулювання доброчесності; гласність та прозорість; відповідальність усіх учасників;

етапізацію нормативно-правового забезпечення та регулювання відповідальності за товарну контрабанду як один з основних митних деліктів, що дало можливість автору обґрунтувати наступні хронологічні межі:

1) етап становлення (1991-2001 рр.) – охоплює період від 1991 року, коли актуальним був підхід протидії товарній контрабанді відповідно до положень Кримінального кодексу УРСР;

2) перехідний етап (2012 р.) – відбувалась декриміналізація товарної контрабанди, коли зі ст. 201 КК України з переліку предметів контрабанди законодавцем було вилючено товари;

3) етап повернення до криміналізації (2024 р.) – в грудні 2023 року було прийнято Закон №3513-IX, відповідно до якого відповідальність за вчинення товарної контрабанди трансформувалась з адміністративної до кримінальної;

набули подальшого розвитку:

підходи до дослідження змістовних та структурних особливостей імплементації адміністративної процедури у сферу протидії митним деліктам, що дало можливість автору виснувати наступні її базові домінанти: наявність специфічного нормативного завдання адміністративної процедури; девіантна поведінка особливого кола суб'єктів митних правовідносин; наявність специфічного провадження, що передбачає певну кількість послідовних процедурних дій, об'єднаних у відповідні стадії; логічна та часова послідовність адміністративних процедурних дій; належний документальний супровід на всіх стадіях провадження у справах про митні правопорушення;

напрямки удосконалення нормативно-правового забезпечення протидії митним деліктам в Україні через розроблення проєкту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законодавчих актів щодо забезпечення диференційованого підходу та індивідуалізації юридичної відповідальності за порушення митних правил і приведення у відповідність деяких норм до законодавства про адміністративну процедуру». У проєкті законодавчого акта запропоновано особливий підхід щодо покращення практики

застосування основних та додаткових адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил; врегульовано проблематику застосування конфіскації в контексті встановлення власника товарів або до з'ясування права власності на них; змінено окремі терміни накладення адміністративних стягнень та скорочення термінів розгляду справ про порушення митних правил, що має на меті пришвидшити процес і забезпечити відповідні санкції для осіб, які вчинили правопорушення невеликої тяжкості; запропоновано імплементувати деякі норми законодавства України про адміністративну процедуру в частині удосконалення провадження у справах про порушення митних правил, а саме розширення переліку доказів у справах про порушення митних правил; складання скарг та клопотань в процесі оскарження постанов у справах про порушення митних правил, примирення на будь-якому етапі провадження тощо.

пропозиції автора щодо розв'язання проблем неефективності судового розгляду справ про порушення митних правил та товарній контрабанді та перспектив використання позасудового врегулювання спорів між представниками митних інституцій та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, в тому числі шляхом імплементції позитивних прикладів європейської практики.

Зміст дисертаційної роботи відповідає темі дослідження та спеціальності 081 «Право». Практичне значення результатів дослідження полягає в тому, що основні теоретичні положення дослідження ключових напрямків адміністративно-правового регулювання митних деліктів можуть використані в бути практичній діяльності митних інституцій, судових органів та в подальших наукових розробках.

Дисертацію виконано відповідно до Національної стратегії доходів до 2030 року, затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2023 р. № 1218-р, а також науково-дослідної роботи кафедри адміністративного права та судочинства за темою: «Захист прав людини в публічних правовідносинах» (номер державної реєстрації – 0122U201353). Прикладний характер результатів дисертаційного дослідження підтверджується відповідними довідками про впровадження, зокрема довідка Тернопільського апеляційного суду № 01-17/69/2025 від 02.04.2025 р., довідка Тернопільської митниці Держмитслужби №7.25-1/12/14/1724 від 20.03.2025 р., довідка Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області № 1.5/91/2025 від 18.03.2025 р., довідка ТОВ "ВД Брокер Сервіс" (митний брокер) №1 від 03.04.2025 р., акт Західноукраїнського національного університету № 126-29/848 від 14.04.2025 р.

Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, що містять 8 підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертації становить 307 сторінок, у тому числі основного тексту – 234 сторінок. Список використаних джерел налічує 195 найменувань.

Основні положення роботи знайшли відображення в 18 наукових публікаціях, з яких 2 колективні монографії, 5 статей, опубліковані у вітчизняних виданнях, що визнані як фахові з юридичних наук, 1 стаття – у закордонному

науковому виданні, а також у 10 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові результати дисертації:
Монографії:

1. Герчаківська О.Я. Судова практика в частині розгляду справ про митні делікти в контексті забезпечення митної безпеки України. *Сучасні виклики забезпечення митної безпеки в Україні: монографія* / за ред. д.е.н., професора А.І. Крисоватого. Тернопіль: Університетська думка, 2020. С. 146-165.

2. Gerchakivska O., Gerchakivsky S. Institutional and legal support for combating customs crime in Ukraine. *Architectonics of Fiscal Science and Divergence of Customs and Tax Institutions: Monograph* / edited by Doctor of Economics, Prof. A. Krysovatu. Ternopil: 2021. 397 pages. P. 215-226.

Статті у вітчизняних фахових виданнях, зарубіжних періодичних наукових виданнях, а також вітчизняних фахових журналах, що індексуються у міжнародних наукометричних базах:

3. Zvarych I., Brodovska O., Krysovata L., Gerchakivsky S., Gerchakivska O. Energy System Decarbonization and Circular Economy: "Bypass Emission Hotspots". *International Journal of Energy for a Clean Environment*. 2023. Vol. 25, no. 2. P. 45-61. DOI: <https://doi.org/10.1615/InterJenerCleanEny.2023048296>.

4. Герчаківська О.Я., Герчаківський С.Д. Девіантна поведінка суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та особливості її протидії. *Світ фінансів*. 2016. Вип. 2. С. 53-67.

5. Герчаківська О.Я. Герчаківський С.Д. Фіскально-правовий моніторинг судового розгляду справ про митні правопорушення. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 3. С. 34-44.

6. Герчаківська О.Я. Протидія митним правопорушенням у міжнародному та українському нормативно-правовому полі. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 1. С. 141-147.

7. Gerchakivska O., Bratasjuk O. Actualities of the activity of the judiciary in Ukraine in war-time conditions. *Науковий вісник Льотної академії. Серія: Економіка, менеджмент та право: збірник наукових праць* / Гол. ред. М. С. Письменна. Київ: «Центр учбової літератури», 2022. Вип. 6. 147 с. С. 138-144.

8. Герчаківська О.Я., Шевчук О.Р. Протидія порушенням митних правил в Україні та перспективи адміністративно-процедурного врегулювання. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 2. С. 533-539.

Наукові праці, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

9. Герчаківська О.Я., Братасюк О. Девіантна поведінка в митній сфері: теоретичні аспекти та протидія в час війни. *«Російсько-українська війна: право, безпека, світ»*: матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 29 квіт. 2022 р.]. Тернопіль: ЗУНУ, 2022.

10. Герчаківська О.Я. Особливості інституційного забезпечення протидії митним правопорушенням в умовах воєнного стану. *«Економічний і соціальний розвиток України в XXI столітті: національна візія та виклики глобалізації»*: матеріали XIX наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 13 травня 2022 р.]. Тернопіль: ЗУНУ, 2022.

11. Герчаківська О.Я. Система суб'єктів адміністративно-правового регулювання митних деліктів: теоретичний наратив. *«Інноваційний потенціал та правове забезпечення соціально-економічного розвитку України: виклик глобального світу»*: матеріали VI Міжн. наук.-практ. конф. [м. Полтава, 19-20 травня 2022 р.]. Полтава: Полтавський інститут економіки і права, 2022.
12. Герчаківська О.Я. Принципи адміністративно-правового регулювання митних деліктів в Україні. *«Стратегічні орієнтири сталого розвитку в Україні та світі»*: матеріали II Міжн. наук.-практ. конф. молодих учених [м. Чернігів, 21 квітня 2023 р.]. Чернігів: Національний університет «Чернігівська політехніка», 2023.
13. Герчаківська О.Я. Митні правовідносини: теоретичні контури та прикладна специфіка. *«Модернізація вітчизняної правової системи в умовах світової інтеграції»*: матеріали IV Міжн. наук.-практ. конф. [м. Кропивницький, 23 березня 2023 р.]. Кропивницький: Льотна академія Національного авіаційного університету, 2023.
14. Герчаківська О.Я. Дискусійні питання щодо визначення правової конструкції «порушення митних правил». *Соціально-гуманітарні виміри правової держави*: мат. Міжн. наук.-практ. конф. [м. Дніпро, 27 жовтня 2022 р.]. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2022.
15. Герчаківська О.Я. Адміністративно-правові домінанти протидії контрабанді в Україні. *«Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід»*: матеріали VII Міжн. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 28 квітня 2023 р.]. Тернопіль: Західноукраїнський національний університет, 2023.
16. Герчаківська О.Я., Шевчук О.Р. Дискурс щодо надання правоохоронного статусу митним органам в Україні. *«Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід»*: матеріали VIII Міжн. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 19-20 квітня 2024 р.]. Тернопіль: Західноукраїнський національний університет, 2024.
17. Герчаківська О.Я., Герчаківський С.Д. Домінанти посилення інституційної спроможності митних органів в Україні в умовах війни. *«Державна митна політика України: відповідь на глобальні виклики та перспективи міжнародного співробітництва»*: матеріали Міжн. наук.-практ. круглого столу [м. Хмельницький, 20 червня 2024 р.]. Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2024.
18. Герчаківська О.Я., Шевчук О.Р. Антикорупційна компонента удосконалення протидії митним правопорушенням в Україні. *«Публічна служба: вектори реформування в умовах воєнного стану»*: матеріали Всеукр. наук.-практ. круглого столу [м. Харків, 21 червня 2024 р.]. Харків: Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого, 2024.
- У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:
- Голова ради: **Москалюк Надія Богданівна**, докторка юридичних наук, професорка, заступниця декана юридичного факультету Західноукраїнського національного університету. Без зауважень.

Рецензентка: **Гречанюк Роксолана Володимирівна**, докторка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права і судочинства Західноукраїнського національного університету.

Зауваження:

1. На сторінці 82 дисертації авторка акцентує на наявності проблеми оскарження рішень митних органів адміністративною вертикаллю через її складність та можливу упередженість. На підтвердження свого висновку дисертантка аналізує статистичні дані Державної митної служби України та Єдиного державного реєстру судових рішень за 2017, 2018 та 2021 роки. Вважаємо, що проведене дослідження було б значно об'єктивнішим за умови порівняння аналогічних показників за останні роки, особливо за 2024 рік. Зважаючи на набрання чинності 15 грудня 2023 року Закону України «Про адміністративну процедуру», який чітко регламентував та впорядкував процедуру адміністративного оскарження.

2. На сторінці 164 дисертаційного дослідження авторка наголошує на необхідності перетворення Держмитслужби в правоохоронний орган, а також надання таким інституціям права здійснювати оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування у справах про митні делікти. Вважаємо таку пропозицію дискусійною. Адже створення ще одного правоохоронного органу для розслідування лише одного виду кримінальних правопорушень, а саме контрабанди у різних її проявах, видається економічно необґрунтованим. Така реформа потребуватиме значних додаткових витрат із державного бюджету, що в умовах воєнного стану є недоцільним. Натомість рекомендуємо авторці дослідити можливі шляхи покращення взаємодії Державної митної служби України з правоохоронними органами, що здійснюють досудове розслідування митних злочинів, з метою ефективної протидії митним деліктам.

3. На сторінці 129 дисертації авторка пропонує для ефективності провадження в справах про порушення митних правил об'єднати адміністративні акти в декілька груп: протокольна група, що охоплює відповідні протоколи та додатки до них; група адміністративних актів – протокольних документів, що характеризуються проміжними рішеннями та скаргами у справах про порушення митних правил; група адміністративних актів щодо окремих процесуальних дій; група адміністративних актів підсумкового характеру; група адміністративних актів заявного характеру. Однак така позиція суперечить п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про адміністративну процедуру», відповідно до якого адміністративним актом є рішення або юридично значуща дія індивідуального характеру, прийняте (вчинена) адміністративним органом для вирішення конкретної справи та спрямоване (спрямована) на набуття, зміну, припинення чи реалізацію прав та/або обов'язків окремої особи (осіб). Саме тому проміжні рішення щодо окремих процесуальних дій, такі як протокол про порушення митних правил, висновок експерта; постанова про призначення експертизи тощо, а також звернення осіб (клопотання, скарги) не є адміністративними актами. Відповідно адміністративним актом є лише рішення або юридично значуща дія підсумкового характеру, яка вирішує конкретну справу.

Рецензентка: **Ментух Наталія Фелікіссімівна**, кандидатка юридичних наук, доцентка кафедри адміністративного права та судочинства Західноукраїнського національного університету.

Зауваження:

1. На сторінці 70 дисертації запропонована етапізація нормативно-правового забезпечення відповідальності за товарну контрабанду видається дещо схематичною. Перехідний етап (2012 р.) представлено як одномоментну подію декриміналізації, що не відображає складності та суперечливості законодавчих змін цього періоду. Крім того, недостатньо розкрито причини та наслідки таких кардинальних змін у правовому регулюванні.

Під час публічного захисту рекомендовано детально охарактеризувати перехідний етап формування законодавства у сфері протидії митним деліктам.

2. Розроблений автором проєкт закону «Про внесення змін до Митного кодексу України...» містить низку слушних пропозицій, однак їх практична реалізованість потребує більш детального обґрунтування з урахуванням фінансово-економічних та організаційних можливостей держави. Зокрема, недостатньо проаналізовано вплив запропонованих змін на ефективність митного контролю та наповнення державного бюджету.

Опонент: **Приймаченко Дмитро Володимирович**, доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Університету митної справи та фінансів, м. Дніпро;

Зауваження:

1. Аналізуючи запропоноване у дисертації визначення митного делікту, запропоноване на сторінці 56 дисертації, варто зазначити, що авторський підхід, хоча й є цілісним, потребує додаткового концептуального уточнення. Зокрема, класифікація митних деліктів за об'єктом посягання, представлена у роботі на сторінці 24 дисертації, не повністю враховує сучасні тенденції у сфері міжнародної торгівлі, зокрема проблематику кібермитних правопорушень та деліктів у сфері електронної комерції. У сучасних умовах, коли значна частина зовнішньоекономічних операцій здійснюється у цифровому середовищі, традиційний підхід до визначення об'єкта посягання потребує переосмислення.

Крім того, запропонована класифікація не враховує повною мірою особливості правопорушень, пов'язаних із застосуванням спеціальних митних процедур (наприклад, митних складів або переробки під митним контролем). Ці категорії правопорушень мають специфічні об'єкти посягання, які не вписуються у запропоновану чотирирівневу систему. Тому доцільно було б розширити класифікацію, включивши до неї додаткові категорії, що відображають сучасні реалії митної діяльності.

2. Виділення окремої категорії правопорушень, пов'язаних із порушенням прав інтелектуальної власності (ст. 476 МКУ), викликає певні сумніви, оскільки такі правопорушення можуть одночасно належати до інших груп (наприклад, пов'язаних із порядком переміщення товарів). Більш обґрунтованим було б використання комплексного підходу до класифікації, що враховував би

одночасно об'єкт посягання, суб'єктний склад та ступінь суспільної небезпеки. Крім того, у класифікації не враховано сучасні види митних правопорушень, пов'язані з цифровою економікою та крос-бордерними електронними операціями, що значно обмежує практичну цінність запропонованої систематизації в умовах розвитку електронної комерції.

Також варто зазначити, що авторський підхід до класифікації не враховує динаміку розвитку митного законодавства, зокрема останні зміни, пов'язані з криміналізацією окремих видів контрабанди у 2024 році. Це призводить до того, що запропонована система вже не повністю відповідає актуальним реаліям правового регулювання. Доцільно було б доповнити класифікацію критерієм форми відповідальності (адміністративна чи кримінальна), що особливо актуально в контексті останніх законодавчих змін.

3. Аналізуючи запропонований механізм адміністративно-правового регулювання митних деліктів (сторінка 87 дисертації), слід зазначити, що дослідження не повністю розкриває питання ефективності його функціонування. Зокрема, хоча автор наводить статистику судових рішень (лише 11% на користь Держмитслужби у 2024 році), але не пропонує комплексного аналізу причин такої ситуації. Відсутнє глибинне дослідження факторів, що впливають на ефективність проваджень, таких як якість доказової бази, професійний рівень працівників митниць, можливі зловживання тощо. Без такого аналізу запропоновані заходи щодо вдосконалення механізму регулювання можуть виявитися недостатньо обґрунтованими.

Крім того, у дослідженні недостатньо уваги приділено питанню гармонізації національного механізму регулювання з міжнародними стандартами, особливо в контексті євроінтеграційних процесів. Наприклад, не розглянуто можливості імплементації інституту «уповноваженого економічного оператора», який успішно функціонує у країнах ЄС і міг би підвищити ефективність митного контролю в Україні.

Опонентка: **Бойко Ірина Володимирівна**, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Зауваження:

1. На сторінці 28 дисертації авторка пропонує класифікацію митних деліктів за об'єктом посягання на чотири групи, проте методологічні засади цієї класифікації потребують додаткового обґрунтування. Зокрема, незрозуміло, чому обрано саме об'єкт посягання як основний класифікаційний критерій, ігноруючи інші важливі критерії, такі як суб'єктивна сторона правопорушення, ступінь суспільної небезпеки, або характер заподіяної шкоди. Адже у теорії адміністративного права класифікація правопорушень має спиратися на комплексний підхід, що враховує всі елементи складу правопорушення. Запропонована класифікація видається односторонньою та не враховує специфіку митних відносин, де суб'єктний склад (фізичні особи vs. посадові особи підприємств) може мати більше значення для диференціації відповідальності, ніж об'єкт посягання. Під час публічного захисту рекомендуємо обґрунтувати вибір критерію класифікації через порівняльний

аналіз з іншими можливими підходами та довести його перевагу для цілей правозастосування.

2. В межах підрозділу 3.1 роботи дисертантка констатує відсутність єдиних підходів у європейських країнах щодо застосування адміністративної або кримінальної відповідальності за митні делікти, проте не пропонує науково обґрунтованих критеріїв для вибору оптимальної моделі для України. Простий перелік різних підходів без їх критичного аналізу та адаптації до українських реалій знижує практичну цінність дослідження. Порівняльно-правовий метод передбачає не лише опис зарубіжного досвіду, а й його критичний аналіз з метою виявлення найбільш ефективних механізмів для імплементації. Дисертантка не враховує особливості правової системи України, рівень корупції в митній сфері, економічні реалії та специфіку зовнішньоекономічної діяльності при оцінці придатності європейських моделей. Рекомендуємо окреслити методологію оцінки ефективності різних моделей відповідальності за митні делікти та запропонувати критерії їх адаптації до українського правового поля з урахуванням національних особливостей та євроінтеграційних зобов'язань України.

Результати відкритого голосування:

«За» - 5 членів ради,

«Проти» немає,

«Утрималися» немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Герчаківській Ользі Ярославівні ступінь доктора філософії з галузі знань 08 – Право за спеціальністю 081 – Право.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Надія МОСКАЛЮК